

РЕШЕНИЕ

№ 664

гр. Варна, 01.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 46 СЪСТАВ, в публично заседание на седми февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Евгения Мечева

при участието на секретаря Стоянка М. Георгиева
като разгледа докладваното от Евгения Мечева Гражданско дело №
20233110109362 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството по делото е образувано по жалба, подадена от С. М. М., Д. И. Ч., Й. Н. Н. и К. М. В., против Заповед № РД-23-*****/*****2023 г. на Областния управител на Област Варна за одобряване на плана на новообразуваните имоти на част от селищно образувание „Могилите“ /местност Могилата/, кадастрален район 142, в землището на с. Осеново, община Аксаково, област Варна. Жалбата касае новообразуваните имоти с №№ *****, представляващи част от ПИ 623 по плана на старите имотни граници, както и ПИ 608 по плана на старите имотни граници.

В жалбата се посочва, че атакуваната заповед е нищожна поради противоречие с материалния закон, като същата е издадена и при съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Твърди се, че издаденият индивидуален административен акт не отговаря на чл. 21, ал. 1 и ал. 4 АПК. При издаването му са нарушени разпоредбите на чл. 27, ал. 2, чл. 35 и 36 АПК. Процесната заповед е немотивирана. В условията на евентуалност се оспорва заповедта като унищожаема, като постановена при противоречие с материалния закон и в нарушаване на процедурата по изработването, приемането и обявяването на ПНИ „Могилите“, поради което се иска същата да бъде отменена.

Ответникът – областния директор на Област Варна е изразил становище за неоснователност на жалбата. Поддържа, че жалбоподателите инициират спор за собственост, който е несъвместим с пределите на съдебен контрол в настоящото производство. Посочва, че имоти № 608 и 609 са пътища и съответно разлики от тях не могат да се придават към други имоти, тъй като са с различно предназначение. По изложените в молбата от 29.08.2023 г.

съображения моли жалбата да бъде отхвърлена като неоснователна и необоснована.

В проведеното по делото на 07.02.2024 г. открито съдебно заседание жалбоподателите се представляват от адв. С. С., който поддържа подадената жалба и моли същата да бъде уважена. Представя писмени бележки.

Ответникът се представлява от процесуалния си представител – юрк. С.В., който поддържа становище за неоснователност на жалбата и моли същата да бъде отхвърлена.

Заинтересованите страни – Ж. Д. Д. и М. Д. Д. се представляват от процесуалния си представител – адв. Д. А., която поддържа подадения от нея писмен отговор от 30.10.2023 г. и моли жалбата по отношение имотите на доверителите ѝ да бъде отхвърлена. Претендира разноски. В предоставения от съда срок представя писмена защита.

Заинтересованата страна Д. В. Х. е депозирала становище по жалбата на 24.10.2023 г. В първите 2 проведени по делото съдебни заседания същата се представлява от адв. М. Т., която поддържа становище за неоснователност на жалбата. Представя писмена защита в предоставения и на останалите страни в производството срок.

Заинтересованата страна Д. П. П. се явява лично и моли съдът да произнесе решението си, съобразно събраните доказателства по делото.

Останалите конституирани заинтересовани страни не се явяват и не се представляват в проведеното на 07.02.2024 г. трето по ред открито съдебно заседание по делото.

Съдът, след като взе предвид становищата на страните, събраните по делото доказателства и съобрази приложимия закон, прие за установено от фактическа и правна страна следното:

Предмет на настоящото оспорване е издадената на основание пар. 4к, ал. 6 от ПЗРЗСПЗЗ, чл. 28б, ал. 8 от ППЗСПЗЗ и чл. 32, ал. 1 ЗА Заповед № РД-23*****/*****2023 г., с която Областният управител на Област Варна е одобрил плана на новообразуваните имоти в графичен и цифров вид в М 1:1000 на част от селищно образувание „Могилите“ /местност Могилата/, кадастрален район 142, в землището на с. Осеново, община Аксаково, област Варна, в частта относно новообразуваните имоти с №№ *****, представляващи част от ПИ 623 по плана на старите имотни граници, както и ПИ 608 по плана на старите имотни граници.

Следва да се отбележи, че изрично с молба от 19.09.2023 г. във връзка с дадени от съда указания процесуалният представител на жалбоподателите е уточнил, че не оспорва ПНИ по отношение на имоти с №№ *** и ***. Ето защо съдът приема, че не дължи обстоен анализ на събрани по отношение на тези имоти доказателства по делото.

По делото е представена и приета като доказателство административната преписка във връзка с така оспорената заповед на административния орган – Областният управител на област Варна, като част от документите към преписката са представени на цифров носител – в сканирани файлове.

Към жалбата е представено Решение № ***** от *****1996 г. на ОСЗГ-Аксаково, въз основа на което се възстановява правото на собственост на наследниците на М. Ж. Н. в съществуващи /възстановими/ стари реални

граница на следните недвижими имоти: 1. Нива с площ 4.000 дка, шеста категория, находяща се в терен по пар. 4 на с. Осеново, местност „Кърчинлъка“, заявен с пореден № 1 от заявлението и установен с Декларация по чл. 12, ал. 3 ЗСПЗЗ; 2. Нива с площ 6.000 дка, осма категория, находяща се в терен по пар. 4 на с. Осеново, местност Сед Гьолджу, заявен с пореден № 4 от заявлението и установен с Декларация по чл. 12, ал. 3 ЗСПЗЗ.

Това представено с жалбата решение № *****/****1996 г. на Общинска служба по земеделие и гори, с. А., е посочено като издадено от комисия в състав: председател: инж. агр. С. Б., секретар: А. Ю., и членове: М. П., Ст. Й. и М. Й. Заверено е от процесуалния представител на жалбоподателите като вярно с оригинала, като същото не носи подписи на лицата, сочени като негови издатели.

Именно във връзка с направените възражения относно това решение е изисквана и приета като доказателство административната преписка по заявление № *****/****1991 г. за възстановяване на земеделски земи в землището на с. Осеново, община Аксаково, област Варна, на наследниците на М. Ж. Н. В материалите по преписката се съдържа протокол № *****/****1993 г. на ПК, с. А., обективиращ решение за признаване и определяне за възстановяване правото на собственост върху земеделски земи с план за земеразделяне на заявените за възстановяване със заявление от Ж. Т. Н., в качеството му на наследник на М. Ж. Н., седем имота, в това число нива с площ 4.000 дка, местност Кърчинлъка /по т. 1 от заявлението/ и нива с площ 6.000 дка, местност Сед Гьолджу /по т. 4 от заявлението/.

Към тази преписка се съдържа разпечатка от информационна система Ферма III – Преписки по ЗСПЗЗ на Решение № *****/****1996 г. на Поземлена комисия, с. А., в което е посочено, че същото е издадено от комисия в състав: председател: В. Л., секретар: Я. З., и членове: Д. Д., инж. Ат. Ц. и предст. на част. стопани.

Оригиналът на това решение не е представен по делото.

Във връзка с издадено съдебно удостоверение като доказателство по делото е прието удостоверение, издадено от ОД „Земеделие“ – гр. В., от което се установява, че В. П. Л. е заемала длъжността Председател на ПК – А., а Я. К. З. – секретар на ПК – А. към ****1996 г.

С оглед предоставената възможност на процесуалния представител на жалбоподателите същият в проведеното по делото на 07.02.2024 г. открито съдебно заседание изрично уточни, че правата на доверителите му произтичат от протоколно решение № *****/****1993 г., което е с подписи. Именно и доколкото процесните 2 имота по това решение /по т. 1 и 4 от заявлението, с посочване на съответни граници, съгласно опис-декларация от 26.01.1949 г., част от административната преписка по заявление № ***/****1991 г./ попадат в територия по пар. 4 от ДР на ЗСПЗЗ, то обективно няма как същите да бъдат възстановени с план за земеразделяне, както е посочено в това решение, а възстановяването следва да стане с плана на новообразуваните имоти по реда на пар. 4к от ПЗР на ЗСПЗЗ, както посочва и процесуалния представител на жалбоподателите в писмените си бележки.

Не е спорно, а и от представеното удостоверение за наследници на М. Ж. Н. се установява, че жалбоподателите Й. Н. Н., Д. И. Ч., С. М. М. и К. М. В. са нейни наследници.

От заключението на вещото лице инж. Р. П. се установява, че стар имот

№ 623 от помощния план към плана на новообразуваните имоти, целият с площ от 6.054 дка, е записан именно на наследниците на М. Ж. Н. От заключението на вещото лице инж. Ш. Х. и изготвената към него комбинирана скица се установява, че новообразувани имоти с ид. № ***** се включват с цялата си площ в стар ПИ 623 по плана на старите имотни граници, а имоти №№ ***** са с включени части в стария имот по ПКП на с. о. Могилите, КР-142.

С оглед изложеното и независимо от наличието на две решения от една и съща дата, едното на ОСЗГ, с. А., а другото на ПК, с. А., съдът приема, че подадената жалба е процесуално допустима, като изхождаща от лица, чиито права или законни интереси са нарушени или застрашени от оспорван административен акт. Жалбоподателите се легитимират като собственици на стар имот № 623, в който попадат процесните новообразувани имоти. В този смисъл направените възражения от процесуалните представители на заинтересованите страни – адв. Д. А. и адв. М. Т. съдът приема за неоснователни.

Обоснован е правният интерес на жалбоподателите от оспорване на заповедта, поради което жалбата следва да бъде разгледана по същество.

По възраженията за нищожност на административния акт:

Съгласно чл. 28, ал. 4 ППЗСПЗЗ с плана за новообразувани имоти по §4к, ал. 1 от ПЗР на ЗСПЗЗ се установяват границите на имотите, правото на собственост върху които се придобива, съответно възстановява, по реда на §4к, ал. 7 и при условията на §4а, 4б и 4з от ПЗР на ЗСПЗЗ. Планът на новообразуваните имоти се изработва в мащаб и въз основа на помощния план по ал. 1 и съдържа границите и номерата на новообразуваните имоти, сградите, съществуващите и новопроектираните улици и пътища, съществуващите обекти на техническата инфраструктура и релефа на терена. Данните за собствеността на новообразуваните имоти се записват в регистър на имотите, който е неразделна част от плана. Планът за новообразуваните имоти се изработва в графичен и в цифров вид.

В производството по §4к, ал. 6 от ПЗР на ЗСПЗЗ при контрола за законосъобразност на заповедта съдът е задължен да извърши преценка относно законосъобразността на плана на новообразуваните имоти за отразените в регистъра на имотите данни за собственост. Наличието на основанията, визирани в чл. 146 АПК, води до недействителност на съответния административен акт. За преценка дали порокът, от който страда съответният акт, води до нищожност или унищожаемост, следва да се изхожда от това дали нарушението на изискването за валидност е съществено - в който случай актът следва да бъде отменен, или особено съществено - в който случай актът следва да бъде обявен за нищожен.

Безспорно, акт, издаден от некомпетентен орган – било то материална, териториална или по степен, винаги е нищожен. Порокът във формата на акта и съществените нарушения на административнопроизводствените правила водят до нищожност само, ако са толкова съществени, че нарушението е довело до липса на волеизявление. Нищожен поради противоречие с материалния закон би бил само този акт, който изцяло е лишен от законова опора - тоест издаден е при пълна липса на условията или предпоставките, предвидени в приложимата материалноправна норма и не е налице възможност за който и да е орган да издаде акт с това съдържание. Несъответствието с целта на закона би обосновало нищожност, ако актът не

може да бъде издаден въз основа на никакъв закон или когато правните последици от акта са нетърпими от правовия ред.

Съдът намира, че настоящият случай не попада в никоя от посочените хипотези, тъй като жалбоподателите не доказват обжалваната заповед относно процесния ПНИ да страда от такива пороци, че да водят до нейната нищожност. Оспорената заповед е издадена от лице с установена материална компетентност за това по §4к, ал.6 от ПЗР на ЗСПЗЗ и чл.28б, ал. 8 ППЗСПЗЗ /от Областния управител на Област Варна/, в изискуемата от чл. 59, ал. 3 във вр. с ал. 2 АПК писмена форма.

Не се установява никакво несъответствие с разпоредбите на чл. 21, ал. 1 и 4, чл. 27, ал. 2, чл. 35 и 36 АПК.

Надлежно е посочено и правното основание за издаване на заповедта, изложени са и конкретни мотиви за постановяването ѝ, противно на твърдяното от жалбоподателите.

Съдът не споделя вижданията, че оспорят акт засяга неприкосновеността на частната собственост, доколкото записванията в регистъра към ПНИ имат само констатиращо значение, като в производството по одобряване ПНИ не могат да бъдат разглеждани материалноправни въпроси във връзка със собствеността върху имотите. В производството по §4к, ал.6 от ПЗР на ЗСПЗЗ не се възстановяват, нито се изменят вещни права. Административният орган, действайки при условията на обвързана компетентност, е длъжен при одобряване на ПНИ да се съобрази с правата на собствениците такива, каквито са установени с актовете за собственост, като съобрази императивните изисквания към плана по чл. 28 от ППЗСПЗЗ. При наличие на спор за материално право за новообразувани имоти същият не може да се разреши в административното производство, а е предмет на разглеждане от гражданския съд по общия исков ред.

Относно възраженията за унищожаемост на акта:

От приетото по делото заключението на вещното лице инж. Ш. Х. по допуснатата първоначална СТЕ се установява, че в регистъра към ПНИ на с. о. Могилите, община Аксаково, за собственици на имоти с №№ ***** са записани следните лица: за ПИ №*** – на наследници на З. И. К.а, с НА № ** от ***1994 г.; за ПИ № *** – на П. П. Б., с НА № ***/****1995 г.; за ПИ № *** – на Д. В. Х., с НА № ***/****2020 г. и НА № ***/****2020 г.; за ПИ № ** – на Д. М. Д., с НА № ***/****1995 г.; за ПИ № *** – на В. С. П., с други № ***/****1994 г.

За собственици на имоти с №№ ***** са записани следните лица: за ПИ № *** – на М. Д. Д., с други № ***/****2018 г., а за ПИ № **** – на Ж. Д. Д., с други № ***/****2018 г.

Имот № *** – за второстепенна улица и имот № *** – за друг поземлен имот за движение и транспорт, същите са записани на Община А.

В тази част експертизата не е оспорена, поради което съдът цени същата като компетентно и обективно изготвена, кореспондираща и на представеното с административната преписка копие от регистъра на ПНИ за процесните имоти.

Съдът приема за неоснователни възраженията на жалбоподателите, че новообразувани имоти № *** и *** неправилно са записани на определени лица, без да имат документ за собственост. От представената административна преписка се установява, че имоти № ***** са записани

съответно на Ж. Д. Д. и М. Д. Д. въз основа на съдебна спогодба по гр. д. № 14****/2016 г., вписана в СВ – Варна под акт № **, том **, вх. рег. № ***/****2018 г. Съгласно заключението на вещото лице инж. Р. П., имоти №№ **** и ** са „съществуваща собственост“ и не подлежат на ограничаване и промяна на границите. В този смисъл и доколкото, както вече се посочи по-горе в изложението, в настоящото производство не могат да бъдат разглеждани материалноправни въпроси във връзка със собствеността върху имотите, то съдът приема за неоснователно възражението, че е следвало в регистъра за тези имоти да бъдат вписани жалбоподателите.

Относно възражението, че имоти №№ *** и *** не са записани в регистъра на името на жалбоподателите, следва да се отбележи, че същото е неоснователно, предвид и специфичния им характер – предвидени са за пътища, с оглед изграждането на съответна инфраструктура и конкретен достъп до всеки от имотите. Още повече, че двата имота са с включени части в стария ПИ № ****, а не попадат изцяло в същия, поради което вписването им на името на жалбоподателите е необосновано.

По отношение на отговорите на въпроси от № **до № *** от експертизата на вещото лице инж. Х. заключението бе оспорено от страните, като в тази връзка съдът допусна повторна единична СТЕ. Съдът цени изцяло повторното заключение на вещото лице инж. Р. П.. Още повече, че отговорите на поставените задачи са почти идентични с тези на първоначално оспорената СТЕ, по която именно причина съдът не допусна и поисканата от процесуалния представител на жалбоподателите повторна /поредна/ тройна СТЕ.

Съгласно заключението на вещото лице инж. П. по т. 6, 7, 8 и 9 от задачата и изготвените към експертизата скици, има възможност след ограничаване до 600 кв. м. на „ползвателските“ имоти №№ *****, съответно след отделяне на попадащата част от НПИ № *** в стар имот № *** /в експертизата е допусната техническа грешка, като е посочен имот № ***/ - площта 824 кв. м., да се образува един общ имот с площ 1295 кв. м., който да бъде записан на наследниците на М. Ж. Н.. Конкретно, от имот № **, с площ 681 кв. м. от ПКП, се отделя част с площ 81 кв. м.; от имот № ***, с площ 838 кв. м., се отделя част от 238 кв. м.; от имот № **, с площ 641 кв. м. от ПКП – част от 41 кв. м. и от имот № ***, с площ 711 кв. м. – 111 кв. м. /в експертизата е допусната грешка, като е посочено, че от този имот се отделя част с площ 131 кв. м., което вещото лице изрично посочва и при изслушването си в проведеното на 24.01.2024 г. открито съдебно заседание по делото/.

Именно при изслушването си вещото лице инж. П. категорично заяви, че предлаганият от нея имот с обща площ 1295 кв. м. отговаря на изискванията на ЗУТ за самостоятелен имот. В този смисъл направените възражения от адв. М. Т. – процесуален представител на заинтересованата страна Д. В.ава Х., че няма достатъчно данни дали този имот отговаря на техническите изисквания за новообразуване на имот по площ и лице, съдът намира за неоснователни.

В т. 11 от експертизата на вещото лице инж. Р. П. изрично е посочено, че по отношение на стар имот № 623 от ПКП планът не е изработен коректно, тъй като не е предвидена възможност за новообразуване на имот за наследниците на М. Ж. Н. от разликите над 600 кв. м. от имотите на ползвателите, така, както е посочено в скицата – проект за изменение на

ПНИ, неразделна част от заключението.

Съгласно разпоредбата на чл. 28, ал. 7, изр. първо и второ от ППЗСПЗЗ, разликата над 600 кв. м. и над 1000 кв. м. до фактически ползваната земя се възстановява на бившия собственик за образуване на нов имот (имоти) с размер не по-малък от 250 кв. м. Всеки нов имот се образува от една или повече съседни разлики, които се възстановяват на един и същ собственик.

Съотнасяйки това разрешение към заключението на вещото лице инж. Р. П. съдът приема, че в случая може да бъде направено обосновано заключение, че при издаването на оспорената заповед е допуснато нарушение, доколкото е било възможно от процесните пет новообразувани имоти, а именно 7, 8, 9, 10 и 609 да са образува един имот, който да бъде записан на наследниците на М. Ж. Н., тоест на жалбоподателите. Неоснователни са възраженията на процесуалния представител на административния орган, че доколкото имот № 609 е път, то разлики от него не могат да се придават към други имоти. И това е така, доколкото и двете приети по делото СТЕ, изготвени от компетентни вещи лица, дават заключение, че такова отделяне е възможно и допустимо.

По отношение на имоти №№ ** и ** обаче такова отделяне за разликите над 600 кв. м. не е възможно /изрично в заключението на вещото лице инж. Х. се посочва, че няма техническа възможност да се новообразува нов имот, който да се възстанови на жалбоподателите, което се потвърждава и от вещото лице инж. П., която в заключението си не сочи възможност от тези имоти да се отделят площи с оглед образуването на друг имот/, поради което и на основание чл. 28, ал. 7, изр. последно от ППЗСПЗЗ, разликите, от които не може да се образува нов имот, остават в имота, определен за ползвателя.

Доколкото отговорите на въпроси № 10 и първата част на въпрос № 11 от заключението касаят имоти №№ *** и ***, които не са предмет на разглеждане в производството, както вече бе посочено по-горе в изложението /по отношение на тях ПНИ не се оспорва от жалбоподателите/, то съдът не дължи обстоен анализ и на експертизата в тази ѝ част. Единствено за пълнота на изложението следва да се посочи, че и двете вещи лица ясно са посочили, че не е възможно за разликата над 1164 кв. м. до 4000 кв. м. да се образува друг имот. Планът на новообразуваните имоти по отношение на стар имот № *** от ПКП е съобразен с плана на старите имотни граници. Ето защо и само на това основание жалбата в тази ѝ част подлежи на отхвърляне като неоснователна.

По-нататък в заключението си вещото лице инж. Р. П. посочва, че ПНИ е съобразен с техническото задание. Поради наличие на контактна зона околоръстният полигон на селищното образуване е променен с протокол за приемане на контактна зона. За изработване на ПНИ е ползван кадастралния план на м. „Могилите“, изготвен 1989 г., със съответното попълване. Таблицата за дължимото обезщетение е изготвена коректно с оглед формирането на новообразуваните имоти в приетия с обжалваната заповед план. В същия смисъл е и заключението по оспорената експертиза на вещото лице инж. Ш. Х..

Предвид изложеното, съдът приема за неоснователни възраженията на жалбоподателите относно техническото задание и таблицата за дължимото обезщетение, включително относно непредставянето на заповед по чл. 28, ал. 11 ППЗСПЗЗ към административната преписка.

Следва да се отбележи, че към административната преписка е представено доказателство за правоспособност по ЗКИР на лицето, изработило ПНИ, поради което направените възражения в тази връзка са неоснователни.

Представени са и съответни доказателства – писмо от 24.07.2023 г., че ПНИ е изложен на подходящи места с публичен достъп, както в сградата на общината, така и на кметството, съгласно изискванията на пар. 4к, ал. 6 ПЗРЗСПЗЗ, изр. второ, в който смисъл е и разпоредбата на чл. 28б, ал. 4 ППЗСПЗЗ.

Дори да се приеме за установено, че не са представени доказателства за спазване на срока по чл. 28б, ал. 3 ППЗСПЗЗ, съгласно който плановете по ал. 1 се разглеждат в 30-дневен срок от внасянето им в областната администрация, то доколкото същият е инструктивен, това обстоятелство по никакъв начин не се отразява на законосъобразността на атакувания административен акт.

В заключение следва да бъде посочено, че искането за прогласяване нищожността на оспор. административен акт е неоснователно, поради което подлежи на отхвърляне. С оглед установената незаконосъобразност на издадената заповед от 06.06.2023 г. на Областния управител на Област Варна същата следва да бъде отменена в частта относно новообразуваните имоти №№ ***** като преписката следва да бъде върната на административния орган – Областен управител на Област Варна за ново произнасяне в отменената част, при съобразяване на указанията, дадени в мотивите на настоящото решение, а именно: ограничаване имотите на ползвателите до 600 кв. м. и съответно образуване на имот, който да бъде записан на наследниците на М. Ж. Н., съобразно и заключението на вещото лице инж. Р. П. по приетата по делото СТЕ. В останалата част по отношение на новообразувани имоти №№ ***** жалбата е неоснователна и подлежи на отхвърляне.

Предвид изхода на спора, отговорността за разноси следва да бъде разпределена по следния начин:

Жалбоподателите представят списък на разноските по чл. 80 ГПК и доказателства за извършени такива в общ размер от 3940 лв., в това число държавна такса /40 лв./, депозит вещи лица /1400 лв./ и адвокатско възнаграждение /2500 лв./. След направените изчисления съдът приема, че в тяхна полза следва да бъдат присъдени разноси в размер на 1970 лв., на основание чл. 143, ал. 1 АПК вр. чл. 144 АПК и чл. 78, ал. 1 ГПК, съразмерно с уважената част от жалбата.

Разноси в настоящото производство следва да бъдат присъдени и в полза на заинтересованите страни, за които актът е благоприятен по смисъла на чл. 143, ал. 4 АПК.

В случая такива претендират всяко едно от заинтересованите лица Ж. Д. Д. и М. Д. Д.. Същите представят списъци на разноските по чл. 80 ГПК и доказателства за извършени такива в размер на по 1000 лв. от всеки – заплатено в брой адвокатско възнаграждение по сключени договори за правна защита и съдействие. От страна на процесуалния представител на жалбоподателите е направено възражение за прекомерност. Съдът, като взе предвид действителната правна и фактическа сложност на делото, ангажирания в производството доказателствен материал, проведените 3 бр.

открити съдебни заседания, както и процесуалната активност на представителя на заинтересованите страни – адв. Д. А., намира, че така направеното възражение за прекомерност е неоснователно. Още повече, че претендираното възнаграждение е в минималния размер, дължим съгласно чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Ето защо жалбоподателите следва да бъдат осъдени да заплатят в полза на всяка една от заинтересованите страни Ж. и М. Д. и сумата от по 1000 лв. – разноски в производството, на основание чл. 143, ал. 4 АПК.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата, подадена от С. М. М., ЕГН *****, Д. И. Ч., ЕГН *****, Й. Н. Н., ЕГН *****, и К. М. В., ЕГН *****, с искане да бъде прогласена за нищожна Заповед № РД-23-*****/****2023 г. на Областния управител на Област Варна за одобряване на плана на новообразуваните имоти на част от селищно образувание „Могилите“ /местност Могилата/, кадастрален район 142, в землището на с. Осеново, община Аксаково, област Варна, в частта относно новообразуваните имоти с №№ *****, представляващи част от ПИ 623 по плана на старите имотни граници, както и ПИ 608 по плана на старите имотни граници.

ОТМЕНЯ на основание § 4к, ал. 6 ПЗР на ЗСПЗЗ вр. чл. 28б, ал. 8 ППЗСПЗЗ Заповед № РД-23-*****/****2023 г. на Областния управител на Област Варна за одобряване на плана на новообразуваните имоти на част от селищно образувание „Могилите“ /местност Могилата/, кадастрален район 142, в землището на с. Осеново, община Аксаково, област Варна, **в частта** относно новообразуваните имоти с №№ ***** и *****, представляващи част от ПИ 623 по плана на старите имотни граници, и **ВРЪЩА** преписката на административния орган – Областен управител на Област Варна за ново произнасяне в отменената част, при съобразяване на указанията, дадени в мотивите на настоящото решение, а именно: ограничаване имотите на ползвателите до 600 кв. м. и съответно образуване на имот, който да бъде записан на наследниците на М. Ж. Н., съобразно и заключението на вещото лице инж. Р. П. по приетата по делото СТЕ, като **ОТХВЪРЛЯ** жалбата, подадена от С. М. М., ЕГН *****, Д. И. Ч., ЕГН *****, Й. Н. Н., ЕГН *****, и К. М. В., ЕГН *****, **в частта** относно новообразуваните имоти №№ *****и *****, представляващи част от ПИ 623 по плана на старите имотни граници, както и ПИ 608 по плана на старите имотни граници.

ОСЪЖДА Областния управител на Област Варна да заплати на С. М. М., ЕГН *****, Д. И. Ч., ЕГН *****, Й. Н. Н., ЕГН *****, и К. М. В., ЕГН *****, сумата **1970 лв. /хиляда деветстотин и седемдесет лева/**, представляваща стойност в настоящото производство съдебно-деловодни разноски, на основание чл. 143, ал. 1 АПК вр. чл. 144 АПК и чл. 78, ал. 1 ГПК, съразмерно с уважената част от жалбата.

ОСЪЖДА С. М. М., ЕГН *****, Д. И. Ч., ЕГН *****, Й. Н. Н., ЕГН *****, и К. М. В., ЕГН *****, да заплатят на Ж. Д. Д., ЕГН *****, сумата **1000 лв. /хиляда лева/**, представляваща стойност в настоящото производство съдебно-деловодни разноски, на основание чл. 143,

ал. 4 АПК.

ОСЪЖДА С. М. М., ЕГН *****, Д. И. Ч., ЕГН *****, Й. Н. Н., ЕГН *****, и К. М. В., ЕГН *****, **да заплатят** на М. Д. Д., ЕГН *****, **сумата 1000 лв. /хиляда лева/**, представляваща **стоР.те** в настоящото производство съдебно-деловодни разноси, на основание чл. 143, ал. 4 АПК.

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд – гр. Варна в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Варна: _____